

DESEMBRE 2021

UNA VEU AMIGA

**Si estàs passant
un moment difícil
i et sents sol/a**

Truca al 93 414 48 48

SEMPRE HI TROBARÀS UNA VEU AMIGA



Rosa Navas

Presidenta del Patronat
Fundació Ajuda i
Esperança

Nadal és l'època dels retrobaments, de les reunions familiars i de compartir. També és un moment per a fer la vista enrere i reflexionar sobre el que ens ha aportat l'any que acaba.

Venim d'un període especialment complicat, com ja va ser l'anterior, marcat pels efectes d'una pandèmia que, malauradament, està remetent a un ritme molt més lent del que desitjaríem però això no ens ha atiat el desànim. En una comesa com la nostra és tan necessari el cor com el seny i gràcies als nostres esforços i il·lusions hem fet passes endavant.

Als darrers mesos, acomplint amb les mesures de prevenció sanitàries, hem pogut retrobar-nos a la seu. La cohesió del voluntariat és un aspecte essencial pel que hem hagut de repensar formes per fomentar-la adaptades al moment i que serveixin per enfortir els vincles entre el voluntariat alhora que esdevinguin espais per compartir experiències, alegries i reguits.

Som conscients que per afrontar els reptes socials més exigents és essencial treballar plegats, i aquest principi és aplicable tant a nivell intern com social. Per això, vam constituir un Consell Assessor de la Fundació, que reuneix actors socials d'àmbits molt diferents, amb una composició profundament transversal capaç d'ajudar a fer front als desafiaments futurs amb una visió àmplia.

Si volem respondre a les necessitats d'una societat tan canviant, hem de pensar més enllà del present immediat i aspirar a tornar a la normalitat pre-pandèmica no és suficient. La pandèmia ha colpejat la vida de moltes persones i ha tingut efectes molt negatius en la salut física i mental de la societat, tenint en compte que l'antiga normalitat ja era difícil i inhòspita per a una gran part de la població.

Volem una vida digna per tothom i estic convençuda de la importància de la nostra contribució en la lluita per aquest objectiu final. Per això, vull agrair-vos el vostre treball com a voluntaris/àries que dia a dia heu atès unes necessitats de suport emocional cada cop més esteses, com també a totes les persones, empreses i organitzacions públiques i privades, que han fet la nostra tasca possible.

Rebeu els millors desitjos pel 2022 amb tota l'esperança i agraïment.



Esperança Esteve

Direcció General
Fundació Ajuda i
Esperança

PER UN 2022 D'ESPERANÇA I UNS OBJECTIUS FERMS

Que les meves primeres paraules siguin d'agraïment i d'afecte per a totes les persones voluntàries que, amb la vostra generositat i entrega, feu possible l'existència d'aquest projecte coral.

No em canso de fer-me meu allò que s'escolta al patronat i també a les persones que ens han precedit, que la matèria primera dels nostres serveis no es compra ni es ven. És gratuïta, com gratuït és el treball d'escoltar, no jutjar, orientar i acompanyar. Aquests conceptes que no són tangibles, es poden resumir en un: l'altruisme. Si poséssim xifres al costat de cada valor que emmarca la nostra acció seria impagable. Les prop de 30.000 hores que posem durant 24 hores 365 dies l'any a disposició de qui ho necessita són impagables.

Però per fer-ho possible ens cal fer cada any un plantejament de treball que assegurí que s'acompleixin els objectius amb la màxima qualitat. Així la bona organització, els instruments tecnològics, la formació, la supervisió, la comunicació, la cohesió de grups, entre altres accions, esdevenen imprescindibles i per això també vull fer extensiu l'agraïment als voluntaris-professionals i als professionals que garanteixen els processos.

Aquest patrimoni en recursos humans, més l'experiència acumulada i la visió prospectiva, ens ajuden a avançar dia a dia, àdhuc en temps de pandèmia. Ens plantegem que a final de 2022 el nombre de persones voluntàries pugui arribar a

500. Puc afirmar doncs que avui -i en l'esdevenidor proper el nostre capital humà i social- augmentarà per assolir els reptes que tenim per davant i com cada any, em permeto fer-vos un llistat comentat dels projectes més importants previstos per l'any que ara entrarem:

1. Mantenir i millorar la capacitat d'atenció del Telèfon de l'Esperança.

Facilitar l'accés al servei de totes les persones que ho necessitin, intensificant la nostra presència als diferents territoris i alhora introduir la traducció simultània per atendre en diferents idiomes. Aquest procés s'anirà realitzant al llarg de l'any. Abans del 30 de març, però, atendrem, a més de català i castellà, en anglès i àrab i ens proposem comptar amb delegacions virtuals a Girona, Manresa, Lleida i Tarragona. Anireu rebent la informació a través dels Grups "Raim" en els que es debatran aquests processos. Estimem al TE comptar amb 400 voluntaris.

2. Telèfon de Prevenció del Suïcidi (TPS).

Aquest servei està en procés de consolidació. Les xifres de trucades mostren un creixement continuat i fan pales l'encert d'apostar per aquest projecte per part de l'Ajuntament de Barcelona. Caldrà, però, repensar aspectes del model en la mesura que s'implanti un telèfon per a tota Espanya (024) i es realitzi un acord imprescindible entre Estat-Generalitat. En aquests moments estem debatent i negociant el nostre rol en la cadena d'atenció a les persones amb situacions de crisi i ideacions suïcides. (80 voluntaris).

3. Joves, ajuda en xat.

Aquest projecte que va adreçat a la població més jove (entre 14 i 25 anys) en situacions de crisi o amb ideacions suïcides, consisteix a establir una línia específica per atendre a través WhatsApp i àudio, també les 24 hores/365 dies. Veurà la llum a primers de març, també en conveni amb l'Ajuntament de Barcelona i porta en preparació des de mitjans de 2021. La fase actual està ja en la captació de voluntaris, la formació i la preparació de circuits organitzatius i de suport. Com molts de vosaltres ja sabeu, es tracta d'un projecte novador a Catalunya i a Espanya, encara que existeixen experiències sòlides a altres països. (80 persones voluntàries més 4 professionals de la psicologia, psiquiatria i/o psicopedagogia).

4. Esperança: Ajuda dones soledat no desitjada.

Aquest serà un nou projecte que es posarà en marxa durant el primer trimestre 2022, hereu del projecte "Et truquem". A més de l'escolta telefònica es preveu incorporar un xat per a promoure la comunicació i les relacions de grup i també l'acompanyament físic als recursos existents públics o privats: salut, culturals, de lleure, d'ajuda mútua, de natura i medi ambient, d'autocura.

5. Pla estratègic de la Fundació Ajuda i Esperança.

Per decisió del patronat, ja fa dos mesos que estem

treballant en la preparació d'un nou Pla Estratègic. Els canvis son tan accelerats que és fa imprescindible actualitzar la nostra missió, visió i objectius. El Pla implica al conjunt de l'organització, des del patronat, el consell assessor, els voluntaris i l'equip professional, a més de persones externes que ens ajuden amb la seva expertesa. La data de finalització està prevista per finals de juny de 2022, havent consultat a tothom que està implicat d'una o altra manera amb la Fundació.

6. Observatori de l'Esperança.

L'any 2021 es va constituir l'observatori, per tal de recollir, analitzar y projectar les dades que obtenim des dels diferents serveis i que les persones voluntàries recolliu de cadascuna de les trucades. Enguany la publicació comptarà amb l'anàlisi i avaluació de les nostres dades, i a més se centrarà en dos àmbits d'anàlisi: el malestar i violència a les dones i el dels infants i joves. Acabarà amb una jornada de presentació del llibre, al que acompanyarà un debat amb diferents persones i organitzacions d'altres països per a compartir experiències.

7. La participació eix essencial.

Així com el model mixt d'atenció que oferim voluntaris/professionals, es va consolidant i haurà d'augmentar el 2022, és imprescindible assegurar els fluxos de comunicació i de participació interns. Més tenint en compte que l'atenció es fa des de casa: Per assegurar la comunicació amb tothom i entre tots s'ha impulsat la comunicació en petit grups "raïms", amb un coordinador/a també voluntari, per assegurar que arribi la informació i la proposta en tots els sentits. Durant el 2022 anirem desenvolupant entre tots i totes el model i es portarà a debat en les properes jornades de voluntaris que, si la pandèmia ho permet, celebrarem el pròxim mes d'abril. La veu de tothom i la cohesió de l'equip de voluntariat a més d'un gran valor, és un element imprescindible per ser efectius en el nostre treball.

Aquesta llista inclou la programació dels temes que més impacte tenen i tindran en la nostra organització durant l'any 2022. No dubteu que us tindrem al dia i si mentrestant sorgeixen dubtes estic sempre a la vostra disposició.

No vull acabar sense fer referència a les aliances i convenis en marxa amb fundacions i entitats privades que amb el seu compromís contribueixen a la consecució d'aquests objectius. També a l'Ajuntament de Barcelona, a la Generalitat de Catalunya i a la Diputació de Barcelona, per a confiar en nosaltres. A tots el nostre agraïment.

Us desitjo el millor pel nou any, sobretot en salut i benestar. Ens tocarà conquerir de nou la presència i el contacte afectuós, tot contribuint que emergeixi el millor en els altres, en nosaltres i en el conjunt de la societat, en un marc de Cures.

MEMBRES DEL CONSELL ASSESSOR



Lluís Recoder
President del Consell



Miquel Vilardell
Vicepresident del Consell



Francesc José Maria Sanchez
Secretari del Consell



Mª Rosa Buxarrais
Assessora



Lluís Foix
Assessor



Carles Campuzano
Assessor



Cecília Borrás
Assessora



Josep Lluís Cleries
Senador



Antoni Fogué
Assessor



Sira Vilardell
Assessora



Josep Gonzalez
Assessor



Angeles Tejada
Assessora



Raúl Moreno
Assessor



Vicenç Martínez
Assessor



Cristina Cabañas
Assessora



Josep Oriol Pujol
Assessor



Víctor Pérez
Assessor



Mar Raventós
Assessora



Jaume Raventós
Assessor



Albert Saez i Casas
Assessor



Oriol Homs
Assessor



Elena Viader
Assessora



Montserrat Cantó
Assessora



Agustí Viñas
Assessor



Jaume Aymar
Assessor



Ramon Olan
Assessor

Membres nats i representants

Rosa Navas, Esperança Esteve, Enric Armengou, Pedro Barceló, Javier Martínez i Ramon Tous.

Si volem una societat ben travada, hem de potenciar el voluntariat

Entrevista a Lluís Recoder, president del Consell Assessor de la Fundació Ajuda i Esperança.



Lluís Recoder (Barcelona, 1958) és llicenciat en dret, però ha dedicat gran part de la seva vida a la política, on ha ocupat diversos càrrecs de primera línia a nivell estatal, autonòmic i local, sempre com a militant de CDC. Ha estat diputat a Barcelona i Madrid, conseller de Territori i Sostenibilitat i alcalde de Sant Cugat. En l'actualitat exerceix l'advocacia, és professor de la Universitat Ramon Llull i recentment ha estat designat president del Consell Assessor de la Fundació Ajuda i Esperança. Parlem amb ell sobre les seves expectatives, visió i projectes en aquesta nova aventura.

Després de tants anys en política, què et porta a seguir implicant-te en projectes socials?

És la continuïtat d'una vocació de servei a la societat. Sempre vaig concebre la política amb aquest esperit, amb ganes de millorar la vida quotidiana de la gent, des de la meua ciutat i des del meu país. Aquesta vocació no l'he perduda, però ara l'exerceixo des de la meua perspectiva de professional. Es tracta de treballar per a les persones i ara ho faré també des de la Fundació Ajuda i Esperança, que m'ha donat aquesta oportunitat de presidir el Consell Assessor.

Què és el que et va convèncer per col·laborar amb la Fundació?

En primer lloc, se'm va encomanar l'entusiasme de les persones que la lideren, perquè un projecte són idees, però també persones que el tiren endavant. Des de fa temps soc amic personal de la directora, l'Esperança Esteve, i sabia de la passió amb què viu tot el que envolta a la Fundació. Després, aquest entusiasme me'l va acabar d'encomanar la presidenta, Rosa Navas, i la resta de l'equip directiu.

I, òbviament, em va convèncer el servei i l'objectiu de l'entitat. Em sembla essencial oferir aquest suport a persones que estan vivint, de forma circumstantial o permanent, un mal moment de la seva vida i necessiten escoltar una veu amiga que els ajudi a obrir noves perspectives i, si cal, que els derivi a serveis professionals per superar l'ensurt que estan patint.

Què pot aportar el Consell Assessor a la Fundació?

El nostre objectiu principal és ajudar al patronat i a la

direcció de la fundació. En aquest sentit, hem d'estar molt atents al que ells ens puguin demanar ja que són els que impulsen nous projectes. Nosaltres podem aportar reflexió i idees per afrontar-los i, fins i tot, per impulsar-ne alguns que ja estan en marxa com també ajudar en la cerca de recursos, que són bàsics per poder fer factible qualsevol projecte.

Un dels principals valors d'aquest Consell Assessor és que té un caràcter molt transversal. Hi ha persones amb perfils molt diferents: algunes amb trajectòries molt sòlides en entitats socials, altres amb una activitat professional o empresarial important o bé amb experiència dirigint i participant en institucions polítiques. Aquest conjunt ens dona visions que sumen.

Si som capaços de canalitzar aquestes diferents experiències, coneixements i, fins i tot, xarxes de contactes en favor dels objectius de la Fundació crec que podem fer un bon servei ajudant als que cada dia la porten endavant l'entitat: la presidenta, el vicepresident, el patronat, la direcció i tot l'equip tècnic.

Com valoren la cooperació públicoprivada de cara al benestar social?

Em sembla imprescindible en una societat del progrés que aspira al benestar de la seva població. He estat 27 anys de la meua vida en el sector públic i sé que les energies privades canalitzades cap a un objectiu social tenen un valor multiplicador. De fet, les entitats com la Fundació Ajuda i Esperança tenen una finalitat social d'interès públic, perquè és compartida amb la de l'administració.

A més, a Catalunya tenim una tradició de col·laboració públic-privada fonamental i és un element diferencial propi de la nostra societat. Les raons són generalment històriques i de mancances de l'administració. Per què tenim tants hospitals que venen de l'església o de fundacions? O per què tenim entitats com la Fundació Ajuda i Esperança? Perquè va haver-hi unes persones que van observar que hi havia un buit que l'administració no cobria i s'havia de fer des del món privat.

De vegades hi ha alguns sectors de l'administració amb una ideologia molt reduccionista respecte a la col·laboració públic-privada i la consideren una pèrdua de capacitat i, fins i tot, de control. Però, pensant en el bé social i de la comunitat, és absurd. Val la pena impulsar aquesta col·laboració des d'una perspectiva no només ideològica, sinó també pragmàtica.

“Hem d'aspirar a que els ciutadans s'empoderin i participin en la millora del seu entorn”

Quin és el paper del voluntariat social en el marc d'una realitat econòmica, tecnològica i de salut tan canviant?

És fonamental. Tenim una població que cada cop viu més anys i, en conseqüència, on cada cop més gent viurà situacions de dependència durant molt temps. També hem vist com després de la pandèmia s'han incrementat les depressions, els suïcidis i els problemes de salut mental de tota mena. Aquestes realitats fan encara més important tenir una societat forta i ben travada.

Per tant, mobilitzar les energies de gent que vol col·laborar amb els altres serà imprescindible, perquè el voluntariat té una energia inesgotable i és capaç d'arribar a llocs inabastables per l'administració. Els voluntaris es mobilitzen per vocació i aquesta no té límits. Per això, és quelcom que hem de potenciar si volem tenir una societat col·laborativa que funcioni com una xarxa sòlida. A més, el fet de sentir-te cuidat per gent del teu entorn, encara que sigui desconeguda, té un grandíssim valor.

Valoro molt la feina de l'administració pública, però una societat sana ha d'aspirar a aconseguir que els ciutadans s'empoderin i assumeixin un paper en la millora del seu entorn. Per tant, crec que l'administració, com a garant del benestar col·lectiu, no pot menysprear sinó crear, impulsar i buscar més vies d'acord amb les entitats privades per la consecució d'aquests objectius socials.

“Necessitem societats col·laboratives on la gent tingui espais de participació”

Dintre dels nous problemes socials, la salut mental ha guanyat molt protagonisme. Què ha passat?

Sense ser un expert, només com a observador de la realitat, crec que hi ha diversos elements que ho han provocat. Un és el mateix fet de la pandèmia i de la solitud. Som éssers socials i hem notat l'impacte d'haver de renunciar a aquests espais de relació que ens omplen la vida i ens donen alegria. Potser aquest aspecte és el que la gent més ha trobat a faltar.

Després, vivim en una societat molt competitiva i això provoca que hi hagi gent que, per les circumstàncies que sigui, li costi molt seguir el ritme i això li provoqui patiment. Els problemes econòmics, per exemple, també poden comportar un deteriorament de la salut mental. Hi ha més elements, però aquests em semblen molt importants.

S'estan dedicant suficients esforços per afrontar aquesta situació?

D'esforços se'n dediquen, però sempre en calen més. Per això deia abans que mai serem suficients i hauré de mobilitzar-ne de privats. El pressupost públic és un pastís i quan talles un tros més gran per dedicar a una política hauràs de reduir-ne un altre.

Per això, és necessari que hi siguem allà per ajudar. La millora de la salut mental de la societat depèn de molts factors, així i tot no hem d'infravalorar la importància dels valors de les persones i de l'existència de xarxes de solidaritat social fortes.

Aviat es reunirà el Consell Assessor, quines expectatives en tens?

La idea que tenim, juntament amb la direcció i la presidenta, és fer una reunió de reflexió estratègica per conèixer les prioritats que es marca el patronat i saber com podem ajudar. Al mateix temps, es tracta de fer una pluja d'idees, perquè els diferents membres del consell, des de les nostres diferents perspectives vitals i professionals puguem bolcar idees que després serveixin perquè el patronat pugui decidir quin rumb seguir.

Segur que d'aquesta posada en comú d'idees i projectes poden sortir coses que siguin útils per expandir els valors que defensa la Fundació Ajuda i Esperança i els seus objectius fundacionals.

La veu del voluntariat

Un espai per compartir la visió i l'experiència de les persones voluntàries de l'entitat i donar a conèixer la gran tasca del voluntariat. Si vols sumar-te a l'iniciativa fes arribar el teu escrit o proposta al departament de comunicació.



Lourdes

Escolta voluntària des de l'any 2020

Et donaré la mà i t'acompanyaré fins que ho aconseguis. I després, també.

Tu vas néixer lliure i vas iniciar un llarg camí. Durant el teu viatge has anat carregant motxilles, unes més plenes que altres, fins i tot algunes que no et corresponia carregar.

I ara sents que la teva motxilla està buida. Ja no saps que ficar en ella. Ja res et fa il·lusió. Ja res t'interessa, perquè tot et porta a aquest moment de buit. Et sents sol. Abandonat. Vols anar-te'n, ja no vols res. Estàs cansat de tanta ansietat, et sents perdut i no trobes el camí de tornada. Però, quan planeges aquest últim viatge, te n'adones que no és just, perquè saps que, en el fons, no és el que et mereixes. Però ja no tens forces per a lluitar. I no hi ha ningú. Ningú.

Doncs sí que hi ha algú. Jo et demano que facis un petit pas enrere. Gira't. Agafa el telèfon i fes aquesta trucada de la qual dubtes. Totalment anònima. Aparta la por, o no. Truca'ns sempre. Som el Telèfon de l'Esperança. Som aquí, i som molts els que et volem, així tal com ets, sense canviar res. Som voluntaris, capaços i amb els recursos per a ajudar-te. En qualsevol moment, des d'ara fins sempre. Les 24 hores del dia. Ara. Ja.

Et donaré la mà i t'acompanyaré fins que ho aconseguis. I després, també.

Som aquí, volem conèixer-te, ajudar-te, acompanyar-te i estar per a tu sempre que ho necessitis.

En el Telèfon de l'Esperança hi ha un espai guardat especialment per a tu.

Gràcies a totes les persones voluntàries* que ho feu possible.

*El llistat de voluntaris/àries inclou les personess donades d'alta fins el novembre del 2021.

Montserrat, Carmen, Cristina, Jordi, Marta, Josep, Maria José, Nuria, Sandra, Ana Maria, Anna, Carles, Elena, Isabel, Laura, Maria, Mercè, Olga, Rosa, Rosa Maria, Sara, Albert, Angels, Carme, Elisabeth, Eulàlia, Francisco, Guillem, Imma, Jesús, Joan, Joan Francesc, Josefina, Josep Maria, Maria Dolors, Mireia, Pere, Ramon, Raquel, Silvia, Sònia, Susanna, Teresa, Xavier, Adelaide, Africa, Agusti, Alba, Alberto, Alejandra, Alessandro, Alfons, Alfonso, Alicia, Amadeu, Amara, Ana, Ana Teresa, Andreu, Angel Lluís, Anna Maria, Anne, Anton, Antonia, Arnau, Arturo, Aurora, Bàrbara, Bibi, Blanca, Camila, Carla, Carolina, Christian, Cinto, David, Dolors, Esperança, Esther, Eva, Fatima, Fernando, Fina, Francesc, Francesca, Francisco Javier, Francisco Manuel, Frederic, Gemma, Gerard, Inmaculada, Irene, Irina, Isaac, Jaume, Joaquim, Jon, Jose, Jose Enrique, Jose Luis, José María, Josefa, Juan, Juan Carlos, Kinna, Lidia, Lilian, Lorryne, Lucía, Majepa, Manuel, Manuela, Marco, Marga, Margarita, Mari Carmen, Maria Antonia, Maria Assumpció, Maria Carme, Maria Concepció, Maria Gloria, Maria Isabel, Maria Isolina, María Luisa, Maria Margarida, Maria Mercedes, Maria Pilar, Maria Teresa, Marisa, Mayka, Mercedes, Milca, Milká, Miquel, Mita, Monica, Naomi, Natividad, Neus, Paco, Pepon, Pilar, Quim, Ramiro, Raul, Regina, Ricard, Rogeli, Roger, Rosa Helena, Roser, Santiago, Sarisa, Sensi, Sergio, Sol, Tat, Tina, Veronica, Vicenç, Victoria, Virginia

L'emoció de retrobar-se

Marta, orientadora voluntària des del 2020

Maria, escolta voluntària des del 2019

Com a conseqüència de l'emergència sanitària i social provocada per la Covid-19, la tasca de les entitats socials, com ara la nostra Fundació, ha hagut de reinventar-se. Aquest procés ha requerit alhora una feina extra per fomentar la sensibilització i una adaptació forçosa de les gestions tècniques i estructurals, sobretot a nivell humà. El compromís adoptat per l'ens en aquesta situació extraordinària també s'ha donat per part dels voluntaris, que han assumit de bon gust un augment de l'exigència.

El desenvolupament de l'activitat ha estat tot un repte que la Fundació Ajuda i Esperança ha superat amb enginy i afegint formes noves de comunicació. Amb orgull podem dir que, entre tantes innovacions, s'han creat diverses eines de cohesió interna del voluntariat. Encertadament, la direcció i la resta de professionals de la nostra entitat han pensat com pal·liar la sensació de solitud que patia la figura del voluntari quan estava exercint una missió tan solidària i solitària a la vegada.

Després d'aquests mesos d'aïllament necessari, per fi ha arribat el moment del retrobament. Durant uns dies al novembre i desembre, hem tingut l'oportunitat d'ajuntar-nos novament a la seu de la Fundació, en format de grups petits de voluntaris. Per això, voldríem compartir amb vosaltres la nostra experiència i el nostre sentir.

Ens hem retrobat amb antics companys que feia temps que no veiem i hem recordat junts bells temps passats, reforçant els lligams ja existents. Al mateix temps, hem conegut companys nous, que es van

incorporar al voluntariat durant el temps d'aïllament. Hem xerrat i hem pogut compartir de nou, físicament, què hem sentit, què ens ha passat, què hem valorat i què hem perdut pel camí.

Els nostres ulls han tornat a lluir, les emocions ja no s'han d'amagar amb pessics al cor i les abraçades i petons s'han convertit en innumerables mostres d'amor i afecte dels uns cap als altres. La nostra veu, mai millor dit, torna a tenir color, el color de l'esperança i de tants altres sentiments i emocions. Una veu que s'ha trencat en veure'ns de nou a la nostra estimada seu, casa nostra.

Tot plegat ens fa sentir que junts fem pinya i estem ben cohesionats, ajudant a impulsar aquest voluntariat que fem amb el cor i que és més necessari que mai. Col·laborar amb el Telèfon de l'Esperança ens enorgulleix, ens motiva i ens dona forces per seguir fent camí amb ganes i il·lusió. Ens convida a donar el millor de nosaltres i fer-nos més experts amb la pràctica, gràcies al reforç de la inestimable formació contínua que rebem a la Fundació.

Gràcies a tots i totes ara ens hem tornat a veure i hem recuperat la vida en comú, des de la seva vessant més propera.



Marta i Maria, autores de "L'emoció de retrobar-se"

Ens necessitem els uns als altres en aquest camí

El dia 4 de novembre va tenir lloc l'acte de consitutió del Consell Assessor de l'entitat on el vicepresident del patronat va compartir amb els assistents una mirada al passat, al present i al futur. En aquesta edició us en portem un resum però a la web hi ha disponible el text complert.



Ramon Tous

Vicepresident del patronat i escolta voluntari des del 2016

En aquest singular viatge de la vida hem après a mirar, entendre i relacionar-nos. El jo personal que ens constitueix, individualitza i ens fa únics, s'ha anat fent història. I sobretot s'ha anat configurant amb l'exercici de la llibertat. Però també hem crescut en el si d'una família i hem fet camí amb els amics que ens hem triat recíprocament. Tot això ens configura com un teixit.

L'aprenentatge, els compromisos i les idees ens han anat configurant i sentim la necessitat de saber-nos freqüentment amb les persones del nostre temps i de manera especial amb aquelles que sovint resten invisibilitzades en la marginalització i l'oblit.

La nostra societat està patint crisis constants i a tots els nivells, tant de pensament moral, com de fragilitat biològica, espiritual i antropològica. El nostre temps no sempre ha vetllat per un creixement interior on la mirada per l'altre i la preocupació pel progrés ben entès, facin possible que ningú resti al marge, empobrit i oblidat.

La Fundació Ajuda i Esperança va néixer amb una idea clara i pràctica: ser una veu amiga que respon a la trucada de qualsevol persona. L'escolta activa fa possible una atenció personalitzada i empàtica, gràcies a la qual establim un vincle humà. Des de qualsevol situació per modesta que sigui, l'escolta i la mateixa paraula dita amb tendresa i estima, procuren el bàlsam de saber que hi ha algú que des de l'anonimat i la confidencialitat, sap escurçar la distància, acompanyar i entendre.


Sentim cada dia i cada nit el respirar dels dolors, de la soledat, dels esglais de la vida, dels patiments d'una salut, sovint mental, malmesa. Però també tenim el privilegi de sentir tantes mostres de lucidesa enmig de tot, tants somnis i esperances i de vegades el goig de compartir una vivència, ànsia, desig, que potser, qui ens truca, no pot ni sap amb qui poder compartir.

Tot això és possible per un voluntariat que sent la fiblada del Telèfon de l'Esperança i porta a terme una tasca cabdal. Qui truca no cerca una consulta professional, acadèmica o burocràtica, sinó que gràcies a la condició del voluntariat podem establir una conversa altruista sense cap altre credencial que la gratuïtat del voluntari que no jutja ni posa condicions. Això és el que aconsegueix una relació horitzontal i franca, com també fa possible adreçar a qui ho necessiti a un recurs social, sanitari o qualsevol altre que procuri el retorn i redreçament a les xarxes privades o públiques que tenen cura dels serveis que necessiten.

Des del Patronat de la Fundació i des dels treballadors i professionals que la gestionen i administren, intentem cuidar però també renovar i estar atents a les exigències i demandes d'una societat complexa i plural. És el cas del Telèfon de Prevenció del Suïcidi, una història de complicitat i èxit amb l'Ajuntament de Barcelona al impulsar un Pla de Xoc en Salut Mental, que ha suposat un relançament de la Fundació per fer-ho possible. S'hi ha esmerçat esforç, intel·ligència i recursos, sobretot a nivell humà: voluntaris i voluntàries formats en habilitats i coneixements específics, formadors excel·lents, equip de suport voluntari que vetlla per la contingència sense descans, membres de la direcció del

TRUCA'NS SI ESTÀS PASSANT UN MOMENT DIFÍCIL O ET SENTES SOL O SOLA

93 414 48 48
682 900 500

 **Telèfon de l'Esperança**
Fundació Ajuda i Esperança

servei.... Tanmateix estem a punt d'aconseguir una nova fita que serà ben aviat una realitat per a donar resposta al col·lectiu de joves en termes de prevenció del suïcidi.

Ara a més, disposem de dades objectives i valoracions de grup, amb la publicació del primer llibre de l'Observatori de l'Esperança, dirigit pel nostre sociòleg de capçalera, Oriol Homs, i amb el suport de l'Obra Social Fundació "la Caixa" i la Diputació de Barcelona i amb la col·laboració de persones i entitats amb noms propis.

Arribats aquí i posats a reconèixer que també nosaltres necessitem ser escoltats i recolzats, vam iniciar un procés de reflexió en el si del Patronat, sobre la idoneïtat de crear un Consell Assessor que servís per vetllar per la bona salut de la Fundació, amb una veu crítica i diàfana que ens ajudi a fer possibles els nostres objectius. La pandèmia va retardar la posada a punt, però finalment hem assolit el repte amb èxit. L'eix fonamental del Consell és el fet que representa, d'alguna manera, l'empremta d'una ferma i transversal societat civil catalana. Partim de persones que han demostrat competència, capacitat, prestigi i vàlua moral. I que venen d'àmbits diversos i complementaris que aporten una transversalitat social del tot necessària per poder tenir una mirada altruista i compromesa.

El bagatge que porta la Fundació Ajuda i Esperança, l'experiència i el capital de tantes persones que la formen, no pot restar aturada en el passat ni de bon tros emmirallada en el present, doncs, a cada passa, l'horitzó s'eixampla i ens exigeix estar sempre a punt. Volem deixar un món millor i més endreçat. En aquesta feina creiem que el Consell Assessor ens pot ajudar molt a saber discernir els moments de cruïlla, de canvis de rumb, mesurar decisions i construir els ponts necessaris per aconseguir els objectius.

Tot plegat és un esforç i una responsabilitat lliurement acceptada, de tots nosaltres, dels que al llarg dels anys ho han fet possible i dels que vindran. En definitiva, és donar sentit al viure, essent sensibles a la condició humana en tots les seves expressions, i sabent que ens necessitem els uns als altres en aquest camí de llibertat, justícia i solidaritat. Gràcies doncs a tots els que ens feu el regal de compartir aquesta aventura.

El Patronat



Rosa Navas
Presidenta



Ramón Tous
Vicepresident



Javier Matinez
Secretari



Pedro Barceló
Tresorer



Ana González
Vocal



Enric Armengou
Vocal



Esperança Esteve
Vocal



Joan Maria Terribas
Vocal



Josep Herrero
Vocal



Mireia del Pozo
Vocal



Nekane Navarro
Vocal

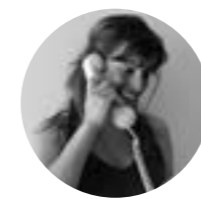


Cristina Molina
Vocal

L'equip professional



Esperança Esteve
Direcció



Mireia Anglès
Cap del servei del
Telèfon de l'Esperança



Sergi García
Psicòleg i Coordinador
de Prevenció del Suïcidi



Joana Homs
Innovació



Anne García
Coordinadora



Anna Serrano
Administració i Serveis
Generals



Sònia Burguesa
Coordinadora de Voluntariat



Carles Malvesí
Coordinador de Voluntariat
del Telèfon de Prevenció de
Suïcidi i suport TE



Clara Campañá
Cap de Comunicació i
màrqueting



Miquel Blanes
Comunicació i
màrqueting

Gràcies per donar esperança

Institucions Públiques



Entitats i empreses



Particulars

Volem agrair a totes les persones que donen continuïtat a la nostra tasca mitjançant donacions, tant regulars com esporàdiques. Som rigorosos amb la Llei de Protecció de Dades, per aquest motiu, preservem l'anonimat dels col·laboradors econòmics particulars.

DONA ESPERANÇA

Per a les entitats del tercer sector resulta fonamental poder **comptar amb el suport econòmic de particulars i empreses** per a poder seguir amb les nostres activitats.

A la Fundació Ajuda i Esperança també necessitem ampliar aquestes ajudes. Sumant molts petits esforços aconseguirem que tothom pugui tenir **una veu amiga**.

Pots fer la teva donació mitjançant: Transferència (ES34 2100 0837 9002 0029 8184), Bizum (codi 33444), Paypal (<https://bit.ly/3xcjJQM>) i altres. Per més informació visita la nostra web: www.telefonoesperanza.com/donacio